

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.656 van 1 maart 2001
in de zaak A. 85.922/VII-19.185.**

In zake : Pol DERYCKERE,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12, bus 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. MARON en J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

tussenkomen de partij :

Bart GHESQUIERE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pol DERYCKERE
op 4 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
23 maart 1999 van de minister van volksgezondheid en
pensioenen waarbij dokter Bart GHESQUIERE wordt
toegelaten de titel van geneesheer-specialist in de
inwendige geneeskunde en in de functionele en
professionele revalidatie van locomotorische
gehandicapten te voeren;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK, op 29 november 2000;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS die, loco advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS verschijnt voor de verzoeker, van advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Bart GHESQUIERE met een verzoekschrift van 9 september 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de verzoeker ter adstructie van zijn belang bij de ingestelde vordering aanvoert :

"Verzoeker is geneesheer-specialist fysische geneeskunde en revalidatie met bijkomende erkenning voor locomotorische handicaps.

Als dusdanig heeft verzoeker er een ontegensprekelijk belang bij dat zich de erkenning van een bijkomende bevoegdheid enkel zou beperkt blijven tot geneesheren die in aanmerking komen voor het bekomen van dergelijke erkenning.

Verzoeker is van oordeel dat Dokter GHESQUIERE niet voor dergelijke erkenning in aanmerking komt terwijl bovendien, zoals blijkt uit het later ontwikkelde middel, gebleken is dat de aan hem toegekende erkenning werd toegekend op basis van een ongeldig advies van de daartoe bevoegde Commissie van Beroep voor Geneesheren-specialisten in de Revalidatie.

Specifiek met het oog op de vordering tot schorsing laat verzoeker ten overvloede gelden dat Dokter GHESQUIERE werkzaam is in het Ziekenhuis te ROESÉLARE, welk ziekenhuis, in zoverre aan verzoeker gekend, in fusie-gesprekken betrokken is met het Ziekenhuis waarin verzoeker werkzaam is.

Als dusdanig zou een rechtstreekse concurrentiële positie ontstaan tussen de functie van Dokter GHESQUIERE en de functie van verzoeker, en dit binnen het kader van mogelijks een en zelfde ziekenhuis, en dit op grond van een ten onrechte toegekende bijzondere beroepsbekwaming in hoofde van Dokter GHESQUIERE";

Overwegende dat de verwerende partij dit belang in de volgende bewoordingen betwist :

"Als geneesheer-specialist fysische geneeskunde en revalidatie beschikt verzoeker niet over het vereiste belang om de erkenning van Dokter GHESQUIERE in dezelfde specialiteit, 'als dusdanig', aan te vechten.

Verzoeker stelt ten onrechte dat hij er belang bij zou hebben dat de specialiteit in revalidatie enkel toegekend wordt aan geneesheren die voor de erkenning in aanmerking komen, wat niet het geval zou zijn van Dokter GHESQUIERE omdat het advies dd. 13 januari 1999 van de commissie van beroep voor geneesheren-specialisten in de revalidatie ongeldig zou zijn.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat de regelmatigheid van het advies van de beoogde commissie geen enkele invloed heeft op het in aanmerking komen van Dokter GHESQUIERE voor betwiste erkenning.

Het regelmatig karakter van de samenstelling van de commissie houdt uiteraard geen enkel verband met de bevoegdheid van Dokter GHESQUIERE om de betwiste titel te voeren.

(...)

In die omstandigheden en gelet op het feit dat verzoeker de bevoegdheid van Dokter GHESQUIERE niet betwist, spreekt het voor zich dat de argumentatie van verzoeker in dat verband integraal verworpen dient te worden.

Bovendien staat het vast dat verzoeker niet over het vereiste belang beschikt om, 'als dusdanig', vorderingen tot schorsing en vernietiging in te stellen, met het oog op de beperking van de erkenningen in de specialisatie functionele en professionele revalidatie van locomotorische gehandicapten, tot geneesheren die hiervoor in aanmerking komen.

Tegenpartij legt er, in dat verband, de nadruk op dat, in overeenstemming met de vaststaande rechtspraak van uw Raad, het belang voldoende geïndividualiseerd dient te zijn (R.v.St., 17 mei 1983, n° 23.259).

(...)

Verzoeker baseert zijn belang op de algemene naleving van de voowaarden om voor beoogde bevoegdheid in aanmerking te komen, zodat hij dit belang onbetwistbaar rechtstreeks uit de wet of uit het algemeen belang put.

De vordering dient bijgevolg onontvankelijk te worden verklaard.

Verzoeker kan, anderzijds, niet gevolgd worden wanneer hij beweert dat hij bij huidige vordering belang zou hebben daar een concurrentiële positie zou kunnen ontstaan tussen de functie van Dokter GHESQUIERE en die van verzoeker, ingevolge de eventuele fusie van de ziekenhuizen CAKZ GROENINGHE te Kortrijk en HEILIG HART te Roeselare.

Allereerst wenst tegenpartij er de nadruk op te leggen dat het belang van verzoeker in dat verband louter hypothetisch is.

Volgens de vaststaande rechtspraak van uw Raad moet het belang een zeker en vaststaand karakter bekleden en kan het niet toekomstig zijn (...).

Tegenpartij is, in dit stadium van de procedure, niet in het bezit van enige informatie betreffende de beweerde fusie. Zelfs indien er fusie gesprekken gaande zouden zijn, dan nog betreft dit een toekomstige en onzekere situatie.

Enerzijds blijkt dat verzoeker enkel gewag maakt van fusie-gesprekken. Verzoeker kan bijgevolg geen aanspraak maken van (sic) een vaststaand belang daar niet wordt aangetoond dat de beweerde fusie werkelijk zal gebeuren.

Alleszins is de beweerde fusie een toekomstige gebeurtenis zodat het aangevoerde belang op zijn hoogst een toekomstig karakter bekleedt.

Dergelijk belang kan uiteraard niet als vaststaand worden beschouwd.

(...)"

Overwegende dat de tussenkomende partij om dezelfde redenen het belang van de verzoeker betwist;

3. Overwegende dat het argument dat de verzoeker aanvoert als zou hij, als houder van de "bijkomende erkenning voor locomotorische handicaps", "als dusdanig", er belang bij hebben dat de desbetreffende erkenning zou beperkt blijven tot de geneesheren die aan de wettelijke vereisten dienaangaande voldoen, geen persoonlijk belang staft, doch ervan getuigt dat de verzoeker een actio popularis instelt;

Overwegende dat het "ten overvloede" aangevoerde argument als zouden er fusiegesprekken aan de gang zijn tussen de ziekenhuizen waarin respectievelijk hijzelf en de tussenkomende partij zijn tewerkgesteld, evenmin overtuigt; dat de gevreesde situatie in de huidige stand van het geding immers als al te hypothetisch voorkomt;

Overwegende dat de vordering bijgevolg bij gebrek aan belang onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Bart GHESQUIERE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.